

som medfører særlige Pligter. Der bliver jo en ganske anden Maalestok anlagt, saasnart der er Tale om Injurier og Vresfornærmelser lige overfor Personer med særlige Pligter. Kongen har særlige Pligter. Hvad der er fornærmelig Udfærd lige overfor Kongen kan ikke undgaaes at bestemmes under Hensyn til disse særlige Kongepligter. Alt dette er ligefrem Anvendelse af de almindelige Regler. Ved dem ere Domstolene bundne; men et Skjøn er der, og ganske vist et vidtgaende Skjøn, og jeg gad vidst, om noget af de Forslag til Redaktion, som ere gjorte baade af det ærede Medlem fra Skanderborg (Bajer) og af den ærede Ordfører, er af den Bestaaffenhed, at de i mindste Maade udelukker Skjønnets. Jeg tror, de selv have erkjendt, at de ikke udelukke Skjønnets. Men hvad er det, Andragendet vil? Det vil have en Affattelse af Straffelovens § 90 saaledes, „at lignende Fortolkninger deraf fremtidig kunne forhindres“. Hvad er „lignende Fortolkning“ efter hele Sammenhængen? Det er det, Andragendet kalder: den paa aldeles ubundet Skjøn hvilende Fortolkning, det er det, jeg kalder: paa Skjøn hvilende Fortolkning, thi Skjønnets er her ikke ubundet. Efter Andragendet fordres der en af Skjøn uafhængig Fortolkning; men en saadan Redaktion er efter min bestemte Mening en Umulighed, og der kan ikke paavises et eneste Exempel paa nogen Straffelov, som paa dette eller lignende Omraader nogensinde har givet en Redaktion, der udelukker et Skjøn. Det er umuligt at opnaa dette, og jeg tror, at ved den Tilføjelse, som den ærede Ordfører omtalte, vil man naae affurat ligesaa vidt. Det, Andragendet har ønsket, vil ikke kunne opnaas ved en Redaktionsændring enten i den ene eller anden Skikkelse. Det vil kun kunne opnaas ved Præcision af de enkelte Handlinger, og dette vil baade være umuligt og utvivlsomt føre til Indskrænkning af det Omraade, hvori Kongen bør værnes. Ved at give en forandret Redaktion, hvorefter Skjønnets bestemmes, som de Herrer foreslaa, mener jeg rigtignok, at man lige overfor Andragendet kommer ind paa ren og skær Humbug; det bliver ikke Andet, end at man giver en forandret Redaktion, som vil indeholde samme Skjøn som før og vil føre til komplet de samme Afgjørelser af Domstolene. Jeg tror, at Thinget vilde gjøre sig overflødig Uleilighed, som hverken medfører Udbytte for Sagen selv eller for Andragerne, hvis man vil urgere paa en forandret Affattelse. Men jeg mener ogsaa, at Andragendets Forlangende om en nærmere Præcisering ikke alene ikke kan opfyldes, men heller ikke bør opfyldes. Her er ikke nogen Fare for

den Ytringsfrihed, som Grundloven har tilfikkret, og som man af offentlige og almindelige Hensyn bør sætte Pris paa. Men der er Fare for den Ytringsfrihed, som netop altid bevæger sig i et lille og snævert Terrain, hvor en Domstols Skjøn kan være forskjelligt fra den enkelte Handlendes Skjøn, og den ene Domstols Skjøn forskjelligt fra den anden Domstols Skjøn, men dette Omraade kan man overhovedet meget vel holde sig fra, og den almindelige Ytringsfrihed, som vi have Interesse for, og som Samfundet har Interesse i, har ikke den mindste Nødvendighed for at begive sig ind paa dette omtvistede Terrain. Den kan jo holde sig borte fra et Terrain, hvor Skjønnets kan falde saa forskjelligt ud. Derfor mener jeg, at Andragendet, saaledes som det foreligger, ikke alene ikke kan opfyldes, men heller ikke bør opfyldes. Det kan ikke opfyldes, saaledes som de Herrer have tænkt sig det, og de have tænkt sig noget helt Andet end det, som Andragendet siger.

Bajer: Det ærede Medlem for Njøbenhavn's 5te Valgkreds (Goos) gjorde et Angreb paa Andragendet og fortolkede det paa en Maade, som jeg tror, at det ikke kan fortolkes paa, naar man ikke ligefrem vil hænge sig i de enkelte Ord. Jeg tror, det maa siges, at det, man ønsker at opnaa ved Andragendet, er en Ændring i den gjældende Straffelovs § 90, nemlig angaaende Bestemmelsen af dette meget rummelige og elastiske Udtryk „den Uerhødighed, der skyldes Kongen“. Nu mente det ærede Medlem for Njøbenhavn's 5te Valgkreds (Goos), at enten man gif den ene eller den anden Bet., vilde man dog ikke udelukke Domstolenes Skjøn, idet der altid vilde blive et Spillerum tilbage for Domstolene; men Spørgsmaalet er, om dette Spillerum skal være større eller mindre. Det Angreb, som det ærede Medlem rettede, traf efter min Mening et helt andet Sted, det træffer nemlig de Stater, som have faaet den Forandring, som man her ønsker. Jeg nævnedes forrige Gang en Straffelov, som vistnok hører til de nyeste, nemlig den hollandske; jeg kan desværre ikke tage mod den Ros, som det ærede Medlem for Middelfart (Monrad) ydede mig, thi det kostede mig ikke mange Minuters Arbejde at finde denne Bestemmelse og dette Udtryk „forsætlig Fornærmelse mod Kongen“, den er saa let at finde. Det er dette Udtryk, som jeg mener vilde være et stort Fremstridt. Lige overfor den ærede Ordfører, som sagde, at „Forsættet“ altid skal tages i Betragtning, vil jeg sige, at dette benegtes paa ingen Maade af Jurister, men Sagen er, at de, som blive dømt